

CONVENTIE BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN HET IMMATERIEEL CULTUREEL ERFGOED

Parijs, 17 oktober 2003

De Algemene Conferentie van de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Communicatie (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation), hierna UNESCO te noemen, samengekomen in Parijs, van 29 september tot 17 oktober 2003, voor haar 32ste vergadering,

Refererend aan bestaande internationale instrumenten voor de mensenrechten, in het bijzonder aan de universele verklaring van de rechten van de mens uit 1948, het internationaal convenant inzake economische, sociale en culturele rechten uit 1966, en het internationaal convenant inzake burgerrechten en politieke rechten uit 1966,

Rekening houdend met het belang van immaterieel cultureel erfgoed als een hoofdbron van culturele diversiteit en als een waarborg voor duurzame ontwikkeling, zoals benadrukt in de aanbeveling over de bescherming van traditionele cultuur en folklore van UNESCO uit 1989, in de universele verklaring over culturele diversiteit van UNESCO uit 2001, en in de verklaring van Istanboel uit 2002, aangenomen door Derde Ronde Tafel van de Ministers van Cultuur,

Rekening houdend met de diepliggende wederzijdse afhankelijkheid tussen immaterieel cultureel erfgoed en materieel cultureel en natuurlijk erfgoed,

Erkennend dat processen van globalisering en sociale transformatie, naast de voorwaarden die ze creëren voor hernieuwde dialoog tussen gemeenschappen, ook aanleiding geven, net als het fenomeen van intolerantie, tot ernstige bedreigingen van achteruitgang, verdwijning en vernietiging van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder ten gevolge van een gebrek aan hulpmiddelen om zulk erfgoed te beschermen,

Bewust zijnde van de universele wil en de gemeenschappelijke betrokkenheid om het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid te beschermen,

Erkennend dat gemeenschappen, in het bijzonder autochtone gemeenschappen, groepen en, in sommige gevallen, individuen, een belangrijke rol spelen in de productie, de bescherming, het behoud en de herschepping van het immaterieel cultureel erfgoed, er zo toe bijdragend de culturele diversiteit en menselijke creativiteit te verrijken,

Nota nemend van de verstrekkende impact van de activiteiten van UNESCO om normatieve instrumenten te ontwikkelen voor de bescherming van het cultureel erfgoed, in het bijzonder de conventie betreffende de bescherming van het cultureel en natuurlijk werelderfgoed uit 1972,

Verder nota nemend van het feit dat er tot nu toe geen bindend multilateraal instrument bestaat voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed,

Ermee rekening houdend dat de bestaande internationale overeenkomsten, aanbevelingen en resoluties aangaande het cultureel en natuurlijk erfgoed effectief verrijkt en aangevuld moeten

worden door middel van nieuwe bepalingen die verband houden met immaterieel cultureel erfgoed,

Rekening houdend met de behoefte om een groter bewustzijn op te bouwen, voornamelijk onder jongere generaties, over het belang van het immaterieel cultureel erfgoed en van zijn bescherming,

Ermee rekening houdend dat de internationale gemeenschap, samen met de lidstaten, zou moeten bijdragen aan de bescherming van zulk erfgoed in een geest van samenwerking en wederzijdse ondersteuning,

Herinnerend aan programma's van UNESCO die verband houden met het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder de proclamatie van meesterwerken van het orale en immateriële erfgoed van de mensheid,

Rekening houdend met de onschatbare rol van het immaterieel cultureel erfgoed als een factor om mensen dichterbij elkaar te brengen en de uitwisseling en het begrip tussen hen te verzekeren,

Aanvaardt deze conventie op 17 oktober 2003.

I. Algemene bepalingen

Artikel 1 - Doelstellingen van de conventie

De doelstellingen van deze conventie zijn:

- (a) het immaterieel cultureel erfgoed beschermen;
- (b) respect verzekeren voor het immaterieel cultureel erfgoed van de betrokken gemeenschappen, groepen en individuen;
- (c) op lokaal, nationaal en internationaal niveau het bewustzijn verhogen van het belang van het immaterieel cultureel erfgoed en daarvoor wederzijdse waardering verzekeren;
- (d) voor internationale samenwerking en hulp zorgen.

Artikel 2 - Definities

1. Het immaterieel cultureel erfgoed betekent zowel de praktijken, voorstellingen, uitdrukkingen, kennis, vaardigheden als de instrumenten, objecten, artefacten en culturele ruimtes die daarmee worden geassocieerd, die gemeenschappen, groepen en, in sommige gevallen, individuen erkennen als deel van hun cultureel erfgoed. Dit immaterieel cultureel erfgoed, overgedragen van generatie op generatie, wordt altijd herschapen door gemeenschappen en groepen als antwoord op hun omgeving, hun interactie met de natuur en hun geschiedenis, en geeft hen een gevoel van identiteit en continuïteit, en bevordert dus het respect voor culturele diversiteit en menselijke creativiteit. In deze conventie wordt uitsluitend rekening gehouden met het immaterieel cultureel erfgoed dat zowel compatibel is met bestaande internationale instrumenten voor mensenrechten als met de vereiste van

wederzijds respect tussen de gemeenschappen, groepen en individuen, en met duurzame ontwikkeling.

2. Het immaterieel cultureel erfgoed, zoals gedefinieerd in paragraaf 1, manifesteert zich inter alia in de volgende domeinen:

- (a) orale tradities en uitdrukkingen, inclusief taal als een vehikel van immaterieel cultureel erfgoed;
- (b) podiumkunsten;
- (c) sociale gewoonten, rituelen en feestelijke gebeurtenissen;
- (d) kennis en praktijken betreffende de natuur en het universum;
- (e) traditionele ambachtelijke vaardigheden.

3. Bescherming betekent maatregelen treffen die erop gericht zijn de leefbaarheid van het immaterieel cultureel erfgoed te verzekeren, inclusief de identificatie, de documentatie, het wetenschappelijke onderzoek, de bewaring, de bescherming, de promotie, de versterking, de overdracht van immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder door formeel en niet-formeel onderwijs, en het revitaliseren van verschillende aspecten van dat erfgoed.

4. De lidstaten zijn de staten die gebonden zijn door deze conventie en waartussen deze conventie van kracht is.

5. Deze conventie is mutatis mutandis van toepassing op de territoria waarnaar verwezen wordt in artikel 33 die lid worden van deze conventie conform de voorwaarden, bepaald in artikel 33. Bij uitbreiding verwijst de uitdrukking lidstaten ook naar zulke territoria.

Artikel 3 – Relatie met andere internationale instrumenten

Niets in deze conventie mag geïnterpreteerd worden als:

- (a) het veranderen van de status of het verminderen van het niveau van bescherming, verleend door de conventie van 1972 betreffende de bescherming van het cultureel en natuurlijk werelderfgoed, gegeven aan onroerend goed waarmee een item van het immaterieel cultureel erfgoed direct geassocieerd is;
- (b) het beïnvloeden van de rechten en plichten van de lidstaten die voortvloeien uit elk internationaal instrument waaraan ze deelnemen en dat betrekking heeft op de intellectuele eigendomsrechten of op het gebruik van biologische en ecologische hulpbronnen.

II. Organen van de conventie

Artikel 4 - Algemene vergadering van lidstaten

1. Een algemene vergadering van lidstaten wordt hierbij opgericht, hierna de algemene vergadering te noemen. De algemene vergadering is het soevereine lichaam van deze conventie.
2. De algemene vergadering komt om de twee jaar samen in een gewone vergadering. Ze kan bijeenkomen in buitengewone vergadering op eigen initiatief of op aanvraag, ofwel van het intergouvernementeel comité voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed ofwel van tenminste een derde van de lidstaten.
3. De algemene vergadering keurt haar eigen huishoudelijk reglement goed.

Artikel 5 – Intergouvernementeel comité voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed

1. Een intergouvernementeel comité voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, hierna het Comité te noemen, wordt hierbij opgericht binnen UNESCO. Het bestaat uit afgevaardigden van achttien lidstaten, gekozen door de lidstaten in de algemene vergadering, als deze conventie in werking treedt conform artikel 34.
2. Het aantal lidstaten in het Comité wordt verhoogd naar vierentwintig als het aantal lidstaten binnen UNESCO vijftig bedraagt.

Artikel 6 – Verkiezing en ambtstermijnen voor lidstaten van het Comité

1. De verkiezing van de lidstaten van het Comité komt de principes van evenwichtige geografische vertegenwoordiging en toerbeurt na.
2. De lidstaten van het Comité worden verkozen voor een termijn van vier jaar door de lidstaten in de algemene vergadering.
3. De ambtstermijn van de helft van de lidstaten van het Comité, verkozen bij de eerste verkiezing, is echter beperkt tot twee jaar. Deze lidstaten worden bij loting gekozen bij de eerste verkiezing.
4. Om de twee jaar vernieuwt de algemene vergadering de helft van de lidstaten van het Comité.
5. Ze kiest zo veel lidstaten van het Comité als er nodig zijn om vacatures te vervullen.
6. Een lidstaat van het Comité mag niet worden verkozen voor twee opeenvolgende termijnen.
7. Lidstaten van het Comité zullen afgevaardigden kiezen die gekwalificeerd zijn in de diverse velden van het immaterieel cultureel erfgoed.

Artikel 7- Functies van het Comité

Zonder afbreuk te doen aan andere prerogatieven die het toegekend kreeg door deze conventie, zijn de functies van het Comité:

- (a) de doelstellingen van de conventie promoten, en de implementatie ervan aanmoedigen en controleren;
- (b) voorbeeldpraktijken (best practices) duiden en aanbevelingen doen over maatregelen voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed;
- (c) een ontwerpplan voor het gebruik van de middelen van het Fonds, in overeenstemming met artikel 25 voorbereiden en ter goedkeuring voorleggen aan de algemene vergadering;
- (d) manieren zoeken om de middelen van het Fonds te vermeerderen en hiervoor de nodige maatregelen nemen, in overeenstemming met artikel 25;
- (e) operationele richtlijnen voor de uitvoering van deze conventie voorbereiden en ter goedkeuring voorleggen aan de algemene vergadering;
- (f) de verslagen die voorgelegd zijn door de lidstaten onderzoeken, in overeenstemming met artikel 29, en ze samenvatten voor de algemene vergadering;
- (g) aanvragen die voorgelegd zijn door de lidstaten onderzoeken, en daarover beslissen, in overeenstemming met objectieve selectiecriteria die moeten worden opgesteld door het Comité en die goedgekeurd zijn door de algemene vergadering voor:
 - (i) de inschrijving op de lijsten en voorstellen, vermeld in artikel 16, 17 en 18;
 - (ii) het toekennen van internationale bijstand in overeenstemming met artikel 22.

Artikel 8 - Werkwijzen van het Comité

1. Het Comité is verantwoording verschuldigd aan de algemene vergadering. Het brengt verslag uit bij de algemene vergadering over al zijn activiteiten en beslissingen.
2. Het Comité keurt zijn eigen huishoudelijk reglement goed bij een tweederde meerderheid van zijn leden.
3. Het Comité mag, op een tijdelijke basis, om het even welke ad-hoccommissie voor overleg oprichten die het nodig acht om zijn taken uit te voeren.
4. Het Comité mag zowel elk publiek of privaat lichaam als private personen met erkende competentie in de verschillende domeinen van het immaterieel cultureel erfgoed op zijn vergaderingen uitnodigen om hen te raadplegen over specifieke aangelegenheden.

Artikel 9 – Accreditatie van raadgevende organisaties

1. Het Comité legt de accreditatie van niet-gouvernementele organisaties met erkende competentie op het vlak van het immaterieel cultureel erfgoed voor aan de algemene vergadering om te fungeren als een raadgevende hoedanigheid voor het Comité.
2. Het Comité legt ook de criteria voor en de bepalingen van die accreditatie voor aan de algemene vergadering.

Artikel 10 - Het secretariaat

1. Het Comité wordt bijgestaan door het secretariaat van UNESCO.
2. Het Secretariaat bereidt zowel de documentatie van de algemene vergadering en van het Comité als de ontwerpagenda van hun bijeenkomsten voor en verzekert de uitvoering van hun beslissingen.

III. Bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed op nationaal niveau

Artikel 11 - Rol van de lidstaten

Elk lidstaat moet:

- (a) de nodige maatregelen nemen om de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed dat aanwezig is op zijn grondgebied te verzekeren;
- (b) onder de beschermingsmaatregelen waarnaar wordt verwezen in artikel 2, paragraaf 3, de verschillende elementen van het immaterieel cultureel erfgoed die aanwezig zijn op zijn grondgebied identificeren en definiëren met de medewerking van gemeenschappen, groepen en relevante niet-gouvernementele organisaties.

Artikel 12 - Inventarissen

1. Om de identificatie met het oog op de bescherming te verzekeren, stelt elke lidstaat een of meer inventarissen op van het immaterieel cultureel erfgoed dat aanwezig is op zijn grondgebied, op een manier die afgestemd is op zijn eigen situatie. Die inventarissen zullen regelmatig worden bijgewerkt.
2. In het verslag dat elke lidstaat periodiek voorlegt aan het Comité, in overeenstemming met artikel 29, is relevante informatie opgenomen over die inventarissen.

Artikel 13 - Andere maatregelen voor bescherming

Om de bescherming, ontwikkeling en promotie van het immaterieel cultureel erfgoed dat aanwezig is op zijn grondgebied te verzekeren, probeert elke lidstaat:

- (a) een algemeen beleid te voeren, gericht op de bevordering van de rol van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij, en de bescherming van dat erfgoed in stappenplannen en programma's te integreren;

- (b) een of meer competente instellingen voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed dat aanwezig is op zijn grondgebied aan te stellen of op te richten;
- (c) zowel wetenschappelijke, technische en artistieke studies als onderzoeksmethodologieën aan te moedigen, met het oog op de effectieve bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder van het immaterieel cultureel erfgoed dat in gevaar is;
- (d) geschikte wettelijke, technische, administratieve en financiële maatregelen te treffen die gericht zijn op:
- (i) het aanmoedigen van de oprichting of de versterking van instellingen voor vorming in het beheer van immaterieel cultureel erfgoed en de overlevering van dat erfgoed via fora en ruimtes, bedoeld voor de voorstelling of expressie ervan;
 - (ii) het verzekeren van de toegang tot het immaterieel cultureel erfgoed, maar met respect voor gebruikelijke praktijken die de toegang tot specifieke aspecten van dat erfgoed regelen;
 - (iii) het oprichten van documentatie-instellingen voor het immaterieel cultureel erfgoed en de toegankelijkheid ervan bevorderen.

Artikel 14 - Vorming, sensibilisatie en capaciteitsopbouw

Elke lidstaat probeert met alle geschikte middelen:

- (a) de erkenning van, het respect voor en de ontsluiting van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij te verzekeren, in het bijzonder door:
- (i) educatieve, sensibiliserende en informatieve programma's, gericht op het algemene publiek, in het bijzonder op jonge mensen;
 - (ii) specifieke educatieve en trainingsprogramma's binnen de betrokken gemeenschappen en groepen;
 - (iii) capaciteitsopbouwende activiteiten voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder op het vlak van management en van wetenschappelijk onderzoek;
 - (iv) niet-formele middelen om kennis door te geven;
- (b) het publiek op de hoogte te houden van de gevaren die het erfgoed bedreigen en van de activiteiten die uitgevoerd worden om deze conventie na te leven;
- (c) vorming bevorderen op het vlak van de bescherming van natuurlijke ruimtes en geheugenplaatsen, waarvan het bestaan nodig is om het immaterieel cultureel erfgoed in stand te houden.

Artikel 15 - Deelname van gemeenschappen, groepen en individuen

Binnen het kader van zijn beschermingsactiviteiten van het immaterieel cultureel erfgoed probeert iedere lidstaat de breedst mogelijke participatie te verzekeren van gemeenschappen, groepen en, als dat wenselijk is, individuen, die dat erfgoed creëren, in stand houden en doorgeven en hen actief te betrekken bij het beheer ervan.

IV. Bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed op internationaal niveau

Artikel 16 - Representatieve lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid

1. Om betere zichtbaarheid van het immaterieel cultureel erfgoed en het bewustzijn van zijn betekenis te verzekeren en om de dialoog die culturele diversiteit respecteert aan te moedigen, stelt het Comité, op het voorstel van de betrokken lidstaten, een representatieve lijst op van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid, houdt ze up-to-date en publiceert ze.
2. Het Comité werkt de criteria uit voor het opstellen, updaten en publiceren van deze representatieve lijst en legt ze ter goedkeuring voor aan de algemene vergadering.

Artikel 17 - Lijst van immaterieel cultureel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft

1. Om gepaste beschermingsmaatregelen te kunnen nemen, stelt het Comité een lijst op van immaterieel cultureel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft, houdt ze up-to-date en publiceert ze. Het Comité neemt een erfgoed op in de lijst op verzoek van de lidstaat in kwestie.
2. Het Comité werkt de criteria uit voor het opstellen, het updaten en de publicatie van deze lijst uitwerken en legt ze ter goedkeuring voor aan de algemene vergadering.
3. In dringende gevallen - waarvan de objectieve criteria worden goedgekeurd door de algemene vergadering op voorstel van het Comité - kan het Comité een item van het erfgoed in kwestie opnemen in de lijst, genoemd in paragraaf 1, na overleg met de lidstaat in kwestie.

Artikel 18 - Programma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed

1. Op basis van de voorstellen, voorgelegd door de lidstaten, en in overeenstemming met de criteria die moeten worden bepaald door het Comité en goedgekeurd door de algemene vergadering, selecteert het Comité geregeld nationale, subregionale en regionale programma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het erfgoed. Het Comité bevordert de activiteiten waarvan het denkt dat ze het best de principes en doelstellingen van deze conventie weerspiegelen, rekening houdend met de bijzondere behoeften van de ontwikkelingslanden.
2. Met dit doel ontvangt het Comité aanvragen van de lidstaten voor internationale bijstand voor de voorbereiding van zulke voorstellen. Het Comité onderzoekt de aanvragen en kan ze goedkeuren.

3. Het Comité begeleidt de implementatie van zulke projecten, programma's en activiteiten door voorbeeldpraktijken (best practices) te verspreiden volgens de voorwaarden die door het Comité bepaald worden.

V. Internationale samenwerking en bijstand

Artikel 19 – Samenwerking

1. Voor de doelstellingen van deze conventie omvat internationale samenwerking onder andere de uitwisseling van informatie en ervaring, gemeenschappelijke initiatieven, en de realisatie van een bijstandsmechanisme voor de lidstaten in hun inspanningen om het immaterieel cultureel erfgoed te beschermen.

2. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van hun nationale wetgeving, het gebruiksrecht en de praktijk ervan, erkennen de lidstaten dat de bescherming van immaterieel cultureel erfgoed van algemeen belang is voor de mensheid, en verbinden ze zich ertoe samen te werken op bilateraal, subregionaal, regionaal en internationaal niveau.

Artikel 20 - Doelstellingen van internationale bijstand

Internationale bijstand kan verleend worden voor de volgende doeleinden:

- (a) de bescherming van het erfgoed dat opgenomen is in de lijst van immaterieel cultureel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft;
- (b) de voorbereiding van inventarissen zoals bedoeld in artikel 11 en 12;
- (c) de ondersteuning van programma's, projecten en activiteiten op nationaal, subregionaal en regionaal niveau die gericht zijn op de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed;
- (d) elk ander doel dat het Comité nodig acht.

Artikel 21 - Vormen van internationale bijstand

De bijstand verleend door het Comité aan een lidstaat zal worden geregeld door de operationele richtlijnen, opgesteld ter uitvoering van artikel 7, en bij de overeenkomst waarnaar wordt verwezen in artikel 24, en kan de volgende vormen aannemen:

- (a) studies over verschillende aspecten van bescherming;
- (b) het inzetten van experts en beoefenaars;
- (c) de vorming van al het nodige personeel;
- (d) de uitwerking van standaardbepalende en andere maatregelen;
- (e) de oprichting en het beheer van infrastructuren;
- (f) het zorgen voor uitrusting en knowhow;

(g) andere vormen van financiële en technische bijstand, inclusief, in bepaalde omstandigheden, het toestaan van lagerenteleningen en donaties.

Artikel 22 - Voorwaarden voor internationale bijstand

1. Het Comité werkt de procedure uit om aanvragen voor internationale bijstand te onderzoeken, en specificeert welke informatie wordt opgenomen in de aanvragen, zoals de bepaalde maatregelen en de vereiste interventie, samen met een raming van de kostprijs.
2. In noodgevallen behandelt het Comité aanvragen tot bijstand prioritair.
3. Om tot een beslissing te komen, voert het Comité de studies en onderzoeken uit die het nodig acht.

Artikel 23 - Aanvragen voor internationale bijstand

1. Elke lidstaat kan een aanvraag voor internationale bijstand voor de bescherming van het immaterieel erfgoed dat aanwezig is op zijn grondgebied, voorleggen aan het Comité.
2. Een dergelijke aanvraag kan ook gemeenschappelijk worden ingediend door twee of meer lidstaten.
3. De aanvraag bevat de informatie, bedoeld in artikel 22, paragraaf 1, samen met de nodige documentatie.

Artikel 24 - Rol van begunstigde lidstaten

1. In overeenstemming met de bepalingen van deze conventie, wordt de toegekende internationale bijstand geregeld door middel van een overeenkomst tussen de begunstigde lidstaat en het Comité.
2. In de regel deelt de begunstigde lidstaat, binnen de grenzen van zijn middelen, de kosten van de beschermingsmaatregelen waarvoor de internationale bijstand verkregen is.
3. De begunstigde lidstaat legt een verslag voor aan het Comité over de manier waarop hij gebruikmaakt van bijstand voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed.

VI. Fonds voor Immaterieel Cultureel Erfgoed

Artikel 25 - Aard en middelen van het Fonds

1. Een Fonds voor de Bescherming van het Immaterieel Cultureel Erfgoed, hierna het Fonds te noemen, wordt opgericht.
2. Het Fonds bestaat uit een trustfonds dat opgericht is in overeenstemming met de financiële reglementen van UNESCO.
3. De middelen van het Fonds bestaan uit:

- (a) bijdragen van de lidstaten;
- (b) voor dit doel door de algemene conferentie van UNESCO toegewezen fondsen;
- (c) bijdragen, schenkingen of legaten van:
 - (i) andere staten;
 - (ii) organisaties en programma's van het systeem van de Verenigde Naties, in het bijzonder van het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, als van andere internationale organisaties;
 - (iii) publieke of private lichamen of individuen;
- (d) alle intresten, verschuldigd op de middelen van het Fonds;
- (e) fondsen, verzameld door collectes en ontvangsten van evenementen die georganiseerd zijn ten voordele van het Fonds;
- (f) alle andere middelen, toegestaan door de reglementen van het Fonds, die moeten worden opgemaakt door het Comité.

4. Het gebruik van middelen door het Comité wordt beslist op basis van de richtlijnen, bepaald door de algemene vergadering.

5. Het Comité mag bijdragen en andere vormen van bijstand voor algemene en bijzondere doelstellingen die te maken hebben met specifieke projecten aannemen, op voorwaarde dat die projecten zijn goedgekeurd.

6. Geen politieke, economische of andere voorwaarden die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van deze Conventie mogen verbonden worden aan de bijdragen voor het Fonds.

Artikel 26 - Bijdragen van de lidstaten aan het Fonds

1. Zonder afbreuk te doen aan elke aanvullende, vrijwillige bijdrage, verbinden de lidstaten van deze conventie zich ertoe ten minste om de twee jaar een bijdrage te leveren aan het Fonds. Het bedrag, in de vorm van een uniform percentage dat toepasbaar voor alle staten, wordt bepaald door de algemene vergadering. Die beslissing van de algemene vergadering wordt aangenomen door een meerderheid van de aanwezige en stemgerechtigde lidstaten, die niet de verklaring hebben afgelegd waarnaar wordt verwezen in paragraaf 2 van dit artikel. In geen geval mag de bijdrage van de lidstaat 1% van zijn bijdrage aan het gewone budget van UNESCO overschrijden.

2. Elke staat waarnaar wordt verwezen in artikel 32 of in artikel 33 van deze conventie mag echter op het ogenblik van de deponering van zijn ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsinstrument aankondigen dat hij niet gebonden is door de bepalingen in paragraaf 1 van dit artikel

3. Een lidstaat van deze conventie die de verklaring heeft afgelegd waarnaar wordt verwezen in paragraaf 2 van dit artikel, kan de bovengenoemde verklaring intrekken door de directeur-generaal van UNESCO op de hoogte te brengen. De intrekking van de verklaring heeft geen gevolgen voor de bijdrage die de staat verschuldigd is tot de datum waarop de volgende zitting van de algemene vergadering plaatsvindt.

4. Om het Comité in staat te stellen zijn operaties effectief te plannen, moeten de bijdragen van de lidstaten van deze conventie die de verklaring hebben opgemaakt waarnaar wordt verwezen in paragraaf 2 van dit artikel betaald worden op regelmatige basis, ten minste elke twee jaar. Die bijdragen moeten de bijdragen zijn die de lidstaten verschuldigd geweest zouden zijn als ze waren gebonden door de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel.

5. Elke lidstaat van deze conventie die achterstaat met de betaling van zijn verplichte of vrijwillige bijdrage voor het lopende jaar en voor het kalenderjaar dat daaraan onmiddellijk voorafgaat, is niet verkiesbaar als lid van het Comité. Deze bepaling is niet van toepassing bij de eerste verkiezing. De ambtstermijn van een dergelijke staat die al lid is van het Comité, loopt af bij de verkiezingen, vastgelegd in artikel 6 van deze conventie.

Artikel 27 – Vrijwillige aanvullende bijdragen voor het Fonds

Lidstaten die vrijwillige bijdragen willen leveren naast de bijdragen die bepaald zijn in artikel 26, moeten het Comité daarvan zo snel mogelijk op de hoogte brengen, zodat het zijn activiteiten overeenkomstig kan plannen.

Artikel 28 – Internationale geldinzamelcampagnes

De lidstaten verlenen, voorzover dat mogelijk is, hun steun aan internationale geldinzamelcampagnes, georganiseerd ten voordele van het Fonds onder auspiciën van UNESCO.

VII. Verslagen

Artikel 29 – Verslagen van de lidstaten

De lidstaten moeten aan het Comité, in de vorm en periodiciteit, bepaald door het Comité, verslagen voorleggen over de legislatieve, regulerende en andere maatregelen die ze nemen voor de implementatie van de conventie.

Artikel 30 – Verslagen van het Comité

1. Op basis van zijn activiteiten en van de verslagen van de lidstaten waarnaar wordt verwezen in artikel 29, zal het Comité een verslag voorleggen aan de algemene vergadering bij elk van zijn zittingen.

2. Het verslag wordt onder de aandacht gebracht van de algemene conferentie van UNESCO.

VIII. Overgangsclausule

Artikel 31 – Relatie tot de proclamatie van meesterwerken van het orale en immateriële erfgoed van de mensheid

1. Het Comité neemt de items die voor de inwerkingtreding van deze conventie uitgeroepen werden tot meesterwerken van het orale en immateriële erfgoed van de mensheid op in de representatieve lijst van het immaterieel cultureel erfgoed.
2. De opname van deze items in de representatieve lijst van immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid loopt in geen geval vooruit op de criteria voor de toekomstige inschrijvingen die het Comité in overeenstemming met artikel 16, paragraaf 2, bepaalt.
3. Er wordt geen verdere proclamatie gedaan na de inwerkingtreding van deze conventie.

IX. Slotclausules

Artikel 32 – Ratificatie, aanvaarding of goedkeuring

1. Deze conventie wordt onderworpen aan ratificatie, aanvaarding of goedkeuring door de lidstaten van UNESCO in overeenstemming met hun respectieve grondwettelijke procedures.
2. De ratificatie-, aanvaardings- of goedkeuringsakten moeten worden ingediend bij de directeur-generaal van UNESCO.

Artikel 33 – Toetreding

1. Deze conventie is toegankelijk voor alle staten die geen lid zijn van UNESCO en die door de algemene conferentie van UNESCO uitgenodigd worden om toe te treden.
2. Deze conventie is ook toegankelijk voor territoria die een volledig intern zelfbestuur genieten, als zodanig erkend door de Verenigde Naties, maar die geen volledige onafhankelijkheid verworven hebben in overeenstemming met resolutie 1514 (XV) van de algemene vergadering, en die bevoegdheid hebben over de materies, aangestuurd door deze conventie, inclusief de bevoegdheid om verdragen met betrekking tot die materies te sluiten.
3. Het instrument van toetreding moet worden ingediend bij de directeur-generaal van UNESCO.

Artikel 34 – Inwerkingtreding

Deze conventie treedt in werking drie maanden na de datum van de deponering van de dertigste ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte, maar alleen voor de staten die hun respectieve ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte hebben ingediend op of voor die datum. Zij wordt van kracht worden voor andere lidstaten drie maanden nadat ze hun ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte hebben ingediend.

Artikel 35 – Federale of niet-unitaire constitutionele systemen

De volgende bepalingen zijn van toepassing voor lidstaten die een federaal of niet-unitair constitutioneel systeem hebben:

(a) met betrekking tot de bepalingen van deze conventie, waarvan de uitvoering onder de legale jurisdictie van de federale of centrale legislatieve macht valt, zijn de verplichtingen van het federale of centrale bestuur dezelfde als de verplichtingen voor de lidstaten die geen federale staten zijn;

(b) met betrekking tot de bepalingen van deze conventie, waarvan de uitvoering onder de jurisdictie van individuele constituerende staten, landen, provincies of kantons valt, die niet verplicht worden door het constitutionele systeem van de federatie om legislatieve maatregelen te nemen, beveelt het federale bestuur aan om de bevoegde overheden van die staten, landen, provincies of kantons van de bovengenoemde bepalingen op de hoogte te brengen en de conventie aan te nemen.

Artikel 36 – Opzegging

1. Elke lidstaat mag deze conventie opzeggen.
2. De opzegging moet schriftelijk worden bekendgemaakt en ingediend bij de directeur-generaal van UNESCO.
3. De opzegging gaat in twaalf maanden na de ontvangst van de opzeggingsakte. De opzegging beïnvloedt in geen geval de financiële verplichtingen van de lidstaat tot de datum waarop de terugtrekking ingaat.

Artikel 37 – Depositaire functies

De directeur-generaal van UNESCO brengt als bewaarder van deze conventie zowel de lidstaten van de organisatie als de niet-lidstaten van de organisatie waarnaar wordt verwezen in artikel 33, als de Verenigde Naties op de hoogte van de indiening van de ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakten, voorzien in artikel 32 en 33, en van de opzeggingen, bedoeld in artikel 36.

Artikel 38 – Amendementen

1. Een lidstaat kan schriftelijk aan de directeur-generaal amendementen voor deze conventie voorstellen. De directeur-generaal verspreidt die voorstellen onder alle lidstaten. Als binnen zes maanden vanaf de datum van de verspreiding van de communicatie minstens de helft van de lidstaten positief antwoordt op de aanvraag, draagt de directeur-generaal dit voorstel voor voor discussie en mogelijke goedkeuring op de volgende bijeenkomst van de algemene vergadering.
2. Amendementen worden goedgekeurd met een tweederde meerderheid van de aanwezige en stemgerechtigde lidstaten.
3. Na goedkeuring worden de amendementen voor deze conventie ter ratificatie, aanvaarding, goedkeuring of toetreding voorgelegd aan de lidstaten.

4. Voor de lidstaten die de amendementen geratificeerd, aangenomen, goedgekeurd hebben of ertoe zijn toegetreden, treden ze in werking drie maanden nadat een tweederde meerderheid van de lidstaten de akten ingediend heeft waarnaar verwezen wordt in paragraaf 3 van dit artikel. Daarna treedt het bovengenoemde amendement in werking voor elke lidstaat die het bekrachtigt, aanneemt, goedkeurt of ertoe toetreedt, drie maanden nadat de lidstaat in kwestie zijn ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte heeft ingediend.

5. De procedure, uiteengezet in paragraaf 3 en 4, is niet van toepassing op amendementen op artikel 5 betreffende het aantal lidstaten van het Comité. Die amendementen treden in werking op het moment dat ze zijn goedgekeurd.

6. Een staat die een participant wordt van deze conventie na de inwerkingtreding van amendementen conform paragraaf 4 van dit artikel, wordt, bij gebrek aan een andere intentieverklaring, beschouwd als:

(a) een participant van deze geamendeerde conventie;

(b) een participant van de niet-geamendeerde conventie in relatie met alle lidstaten die niet gebonden zijn door de amendementen.

Artikel 39 – Geautoriseerde teksten

Deze conventie werd opgesteld in het Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans. De zes teksten zijn rechtsgeldig.

Artikel 40 – Registratie

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties wordt deze conventie geregistreerd bij het secretariaat van de Verenigde Naties op verzoek van de directeur-generaal van UNESCO.

Opgesteld in Parijs, op 3 november 2003, in twee authentieke kopieën die de handtekening dragen van de voorzitter van de 32ste vergadering van de algemene conferentie en van de directeur-generaal van UNESCO. Deze twee kopieën worden gedeponereerd in de archieven van UNESCO. Eensluitend verklaarde afschriften worden zowel bezorgd aan alle staten waarnaar wordt verwezen in artikel 32 en 33, als aan de Verenigde Naties.

De bovenstaande tekst is de authentieke tekst van de conventie en wordt hierbij volwaardig aangenomen door de algemene conferentie van UNESCO op haar 32ste vergadering, gehouden in Parijs en gesloten verklaard op 17 oktober 2003.

De ondergetekenden hebben deze conventie ondertekend op 3 november 2003

Voorzitter van de algemene conferentie,

Directeur-generaal,

(vertaling naar het Nederlands, Vlaams Centrum voor Volkscultuur : Diliaana Moens (stagiaire) en Marc Jacobs, afdeling Beeldende Kunst en Musea: Arlette Thys,2004)